

Ο ΤΖΙΜ ΡΩΝΗΣ ΜΙΛΑ ΣΤΟΝ "ΚΟΣΜΟ" ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΙ ΛΕΕΙ...

Αλήθειες που πονάνε!

Του Γιώργου Σταυρουλάκη

Επί είκοσι ένα συναπτά έτη μέλος της διοίκησης της ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας ΝΝΟ και πάνω από σαράντα ενεργό διοικητικό μέλος του Καντεμπέρι Μάρκβιλ Ολύμπικ, με πέρασμα και από την προεδρική θέση του ελληνικού ποδοσφαιρικού συλλόγου εκτός από άλλες υψηλόβαθμες θέσεις, είναι αρκετά για τον Τζιμ Ρώνη ώστε να του δοθεί ο τίτλος του Μαθουσάλα ποδοσφαιροπαράγοντα. Είναι ίσος ο καταλληλότερος παράγοντας στο χώρο του ποδοσφαίρου να απαντήσει σε ορισμένες δύσκολες ερωτήσεις αλλά και να μας λύσει ορισμένες απορίες που μένουν μετέωρες χρόνια τώρα... Ερωτήσεις και απορίες που δημιουργήθηκαν από την πρόσφατη συγκέντρωση των παροικιακών μέσων ενημέρωσης με πρωτοβουλία του Στιβ Αρματά, διοικητικού παράγοντα του Σίδνεϊ Ολύμπικ, ξύνοντας παλιές αγιότρευτες πληγές...

Πότε επιτέλους οι ελληνικές ποδοσφαιρικές ομάδες μας και συγκεκριμένα το Σίδνεϊ Ολύμπικ, θα αποκτήσουν ελληνικό χαρακτήρα και στην ουσία; Πότε θα πάψουν να αποτελούν ελληνικές ομάδες μόνο κατ' όνομα; Μέχρι πότε και για πόσο καιρό ακόμη θα διαμαρτυρόμαστε ότι λείπει το ελληνικό στοιχείο; Μια διαμαρτυρία απόλυτα δικαιολογημένη καθώς τα άτομα υπάρχουν μέσα στην ελληνική κοινότητα, άξια και καταξιωμένα, που μπορούν να πλαισιώσουν τις ομάδες μας σε όλα τα πόστα...

Πόσο μάλλον μέσα στον αγωνιστικό χώρο... Είναι το λιγότερο τραγικό να ακούς παράγοντες του Σίδνεϊ Ολύμπικ να βρίσκουν χίλιες δυο δικαιολογίες για τον μικρό αριθμό Ελλήνων ποδοσφαιριστών που αγωνίζονται με τα χρώματα της ομάδας, την ίδια χρονική περίοδο που μια ενδεκάδα ολόκληρη Ελλήνων ποδοσφαιριστών «βγάζει μάτια» αγωνιζόμενη σε ομάδες που ανήκουν σε Σκοπιανούς, Κροάτες, Αυστραλούς...

Η απάντηση του Τζιμ Ρώνη στην ερώτησή μας... «Γιατί το Σ. Ολύμπικ δεν προσπαθεί να εντάξει περισσότερους Έλληνες ποδοσφαιριστές στις τάξεις του» έπεσε σαν κεραυνός εν αιθρία!!... Είναι δε γεγονός ότι αν και η συνέντευξη με τον Τζιμ Ρώνη δεν είχε προγραμματιστεί για να θίξει αυτό το θέμα, η «καυτή» επικαιρότητα άλλαξε πλευση στην συζήτηση που είχαμε μαζί του.....

Από την εποχή του Πανελληνίου

«Δεν ακούω κάτι καινούργιο. Το πρόβλημα αυτό χρονολογείται από την εποχή του Πανελληνίου και συνεχίζει να υπάρχει και στο Σίδνεϊ Ολύμπικ μέχρι και των ημερών μας. Άλλωστε το 1964 με 65 αποσκήρτησαν από την διοίκηση του Πανελληνίου οι Βας, Καραβουσιάνος, Λαουτάρης, Βασιλείου, Πέτας, Κώστας και Βασίλης Τζαβέλας, γιατί η ομάδα είχε καταντήσει σκωτσέζικη. Αυτή άλλωστε

“Φύγαμε από το Σ. Ολύμπικ γιατί η ομάδα είχε καταντήσει σκωτσέζικη”.

είναι και η αιτία που οι παράγοντες που προανέφερα έφυγαν από την διοίκηση του Πανελληνίου για να φτιάξουν μια ποδοσφαιρική ομάδα, το Καντεμπέρι, με Έλληνες ποδοσφαιριστές που από τότε δεν είχαν θέση στην ομάδα του Άθα Τζωρτζ, του Μπαρμπούτη, του Ζαντιώτη και γενικά των παιδιών του Βολκλούζ!!!»

«Στο Καντεμπέρι εκτός από αρκετούς Έλληνες ποδοσφαιριστές που έφερε από την πατρίδα για να ενισχύσουν την ομάδα αγωνιζόντουσαν αρκετά Ελληνόπουλα που είχαν βρει καταφύγιο στον σύλλογό μας. Κάτι που πρέπει να σημειώσω είναι ότι τα περισσότερα από τα παιδιά που φέραμε από την Ελλάδα, αποφάσισαν να κάνουν την Αυστραλία δεύτερή τους πατρίδα...»

«Το 1969 όταν είχε έλθει η εθνική Ελλάδας στην Αυστραλία, θυμάμαι που παίκτες και παράγοντες της αποστολής είχαν την απορία γιατί στον Τύπο γραφόταν συνεχώς για τον ελληνικό χαρακτήρα του Πανελληνίου και όχι του Καντεμπέρι ενώ ήταν ακριβώς το αντίθετο. Το Καντεμπέρι είχε μια ενδεκάδα σχεδόν με Έλληνες ποδοσφαιριστές ενώ αντίθετα ο

Πανελλήνιος ελάχιστους...»

Η προσπάθεια της ένωσης...

«Την περίοδο 1983-84 πρωτοστάτησα στο να επιτευχθεί η ένωση μεταξύ Σ. Ολύμπικ και Καντεμπέρι. Τότε πρόεδρος στο Σ. Ολύμπικ ήταν ο Τομ Δουμάνης και στους ‘Μπέρις’ ο αείμνηστος Κώστας Φώντας. Κάναμε τα πάντα για να ενώσουμε τους δύο συλλόγους και κατά συνέπεια τον Ελληνισμό. Είχαμε τότε το κλαμπ στο Μπράιτον και μετά από κάθε αγώνα έδρας του Σ. Ολύμπικ στο γήπεδο του Σαιντ Τζωρτζ κάναμε το τραπέζι σε όλη την αποστολή του Σ. Ολύμπικ, κάπου εικοσιπέντε άτομα. Με τον καιρό ο αριθμός αυτός διπλασιάστηκε. Τελικά, ο τότε προπονητής του Σ. Ολύμπικ, Έντι Τόμσον, μετά από δύο μήνες τραpezώματος, μας ανακοίνωσε ότι στο κλαμπ μας υπάρχει πολύ θόρυβος γι’ αυτό πάρθηκε η απόφαση οι ποδοσφαιριστές και οι παρέες τους να δειπνούν στο Φίσερμαν κλαμπ, δίπλα στο γήπεδο του Σαιντ Τζωρτζ...»

«Οι συζητήσεις για την ένωση των δύο συλλόγων συνεχίστηκαν και μετά την απόφαση του Τόμσον να μην

δειπνούν οι ποδοσφαιριστές του Σ. Ολύμπικ στο εντευκτήριό μας, όμως υπήρχαν αρκετές ενδείξεις ότι θα υπήρχε αίσιο τέλος. Από τις δύο πλευρές οι φίλαθλοι των δύο ομάδων είχαν κάποιες αντιρρήσεις, όμως οι συζητήσεις μεταξύ των δύο συλλόγων ήταν σε καλό δρόμο μέχρι την μέρα που ήλθε ο κ. Χατζιπλής, που πρέπει να σημειώσω δεν είχε καμία σχέση με την διοίκηση του Ολύμπικ, για να μετρήσει αν το οικόπεδο που στεγαζόταν το κλάμπ του Καντεμπέρι μπορούσε να τεμαχιστεί σε είκοσι δύο οικόπεδα. Αυτήν την κίνηση οφείλω να ομολογήσω ότι δεν την είδαν με καλό μάτι οι διοικούντες των Μπέρις ...»

«Υπήρξε όμως ακόμη μία προσπάθεια συνεργασίας Σ. Ολύμπικ-Καντεμπέρι όταν εμείς τους προτείναμε να αγοράσουμε από κοινού το κλαμπ του Στάνμορ για να στεγαστούν και οι δύο ποδοσφαιρικοί σύλλογοι, όμως και πάλι πρότασή μας δεν έγινε δεκτή από τους διοικούντες του Σ. Ολύμπικ. Τελικά όπως γνωρίζεται, η κυπριακή κοινότητα ήταν αυτή που έκανε την σωστή εμπορική κίνηση αγοράζοντας το εν λόγω κτίριο...»

Το Φρέιζερ Παρκ...

«Είναι γνωστό ότι προσπαθήσαμε να αποκτήσουμε το Φρέιζερ Παρκ, ένα πράγματι μεγάλο κομμάτι γης που εκτός από γήπεδα ποδοσφαίρου θα μπορούσαμε να οικοδομήσουμε και το κλαμπ του Συλλόγου αλλά και να τραβήξουμε εκεί όλη την ελληνική παροικία του Σίδνεϊ. Σκοπός μας ήταν να αποκτήσουμε σαν Έλληνες μια βάση. Ένα κομμάτι γης στην καρδιά της πόλης που θα μπορούσαμε να δραστηριοποιηθούμε ενωμένοι όλοι μαζί. Στον πλειστηριασμό που ακολούθησε και είμαστε ένας από τους σοβαρότερους διεκδικητές, δεν τα καταφέραμε. Είμαστε μόνοι μας και δεν είχαμε καμία βοήθεια από κάποιο άλλο φορέα της παροικίας αν και το επιδιώξαμε. Χτυπήσαμε μέχρι το ποσό των \$1.720.000 ποσό πάνω από \$520.000 που είχαμε αποφασίσει αρχικά σαν διοίκηση να προσφέρουμε. Τελικά το Φρέιζερ Παρκ χάθηκε και αυτό από τα χέρια του Ελληνισμού και μια ακόμη ευκαιρία για να αποκτήσουν τα παιδιά μας και τα παιδιά των παιδιών μας ένα δικό τους χώρο άθλησης και συνάντησης. Έναν χώρο δυστυχώς που δεν έχει καταφέρει ακόμη να αποκτήσει η ελληνική παροικία του Σίδνεϊ εν αντιθέσει με άλλες εθνικές κοινότητες που είναι κατά πολύ λιγότεροι από εμάς...»

Η συνέχεια της συνέντευξης του Τζιμ Ρώνη την ερχόμενη εβδομάδα. Ο Έλληνας ποδοσφαιροπαράγοντας μιλά για το παρόν και το μέλλον της ποδοσφαιρικής ομάδας του Καντεμπέρι, το νέο αίμα στην διοίκηση του συλλόγου, την αύξηση των μελών και πολλά άλλα που αφορούν τον ποδοσφαιρικό χώρο της ΝΝΟ και όχι μόνο...

Ο Τζιμ Ρώνης (δεξιά) με τον συνεργάτη του “Κόσμου” Γιώργο Σταυρουλάκη